

Antonia Luiza Zavalic - "prea devreme, îmbătrânind" (poezie)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Duminică, 22 Decembrie 2013 12:01 -

ne țesem ca pe niște ciorăpei de lână, unul pe căldura altuia timizi și străpunși de același vârf al sărutului

S

ub piele derizorie,

întinderile noastre duc țărmurile departe de mări

să le înghită cu foame peștii făcuți

din nisip

și noi

suprapuși pe altarul în care a scăzut focul

creăm o fotografie perfectă cu zâmbet

din arderi iese sânge cald

(sângele cerului făcut

din nisip)

Antonia Luiza Zavalic - "prea devreme, îmbătrânind" (poezie)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Duminică, 22 Decembrie 2013 12:01 -

cum adună apă grea într-o splină

mâncându-se până la resturi și topind

tot

Eu încă mai scuipe sânge și sfârșitul vieții acestuia.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

22 decembrie 2013